



ת"פ 13543/03/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד יוסף דדון

בית משפט השלום בבאר שבע

ט' ניסן תשפ"א
22 מרץ 2021

ת"פ 13543-03-19 מדינת ישראל נ' דדון

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד
	ע"י ב"כ עו"ד הדס עמר ומתמחה נדב ג'יאן
נגד	יוסף דדון
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד נסים תקוע

פסק דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- גניבה בידי עובד, בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (עבירה אחת);
- זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 418 סיפא לאותו חוק (שתי עבירות);
- שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 420 ביחד עם סעיף 418 סיפא לאותו חוק (שתי עבירות);
- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 סיפא לאותו חוק (עבירה אחת).

בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם עבד בחברת "תעשיות תפוגן בע"מ" (להלן: "החברה") בתפקיד חשמלאי ואיש מחשבים. לנאשם היתה גישה פיזית למשרד הנהלת החשבונות של החברה.

במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, עובר ליום 12.02.18, נטל הנאשם, ממשרד הנהלת החשבונות בחברה, שני שיקים, האחד, מספרו 5005330 (להלן: "השיק הראשון"), והשני, מספרו 5005335 (להלן: "השיק השני"), של בנק אגוד לישראל בע"מ, השייכים לחברה, ללא הסכמת בעליהם, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה, לשלול אותם שלילת קבע



מבעליהם.

במועד שאינו ידוע במדויק, אולם עובר ליום 12.02.18, הדפיס הנאשם על השיקים את שמו כמוטב, תאריך פירעון לכל שיק ואת הסכומים, כלהלן:

שיק ראשון - סך של 31,000 ₪, תאריך פירעון 19.02.18.

שיק שני - סך של 30,000 ₪, תאריך פירעון 12.02.18.

על כל אחד מהשיקים, חתם הנאשם בעצמו, באופן הנחזה להיות חתום על ידי מורשי החתימה בחברה, תומר צבחון ועופר דוניו, ובאופן הנחזה כאילו נעשה בסמכות כדן.

הנאשם הפקיד את השיקים, האחד ביום 13.02.18, והאחר ביום 20.02.18, שניהם בחשבונו הפרטי בבנק הפועלים, סניף 645 קרית גת, תוך שהוא מציג מצג כוזב שהשיקים שלו, ומדובר בפעולות שנעשו כדן. כתוצאה מכך, נפרעו השיקים.

הנאשם הודה בכתב האישום כפי שהוא, והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן למבוגרים לענין העונש, וכן, לבחינת שאלת ביטול הרשעתו בדן.

כן, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

לאחר קבלת התסקירים, טענו הצדדים לעונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.



שירות המבחן למבוגרים פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 47, נשוי, אב ל-3 קטינים, מתגורר בשדרות, עובד מזה כשנה בחברת מי הטבע בתפקיד טכנאי שירות לקוחות.

לנאשם חובות בסך של כ-מיליון ₪ לבנקים שונים, והוא מצוי בהליך חדלות פירעון, במסגרתו, הושת עליו צו תשלומים חודשי בסך של 800 ₪.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד בפנימייה, עם תעודת בגרות חלקית במקצוע חשמל, ושירת שירות צבאי מלא, לרבות שירות מילואים.

הנאשם סעד את הוריו החולים, אשר נפטרו בהיותו נער כבן 17 שנים.

כן, שיתף הנאשם, כי סבל מבעיות פוריות.

ביחס לעבירה הנוכחית שיתף, כי עבר אותה על רקע משבר כלכלי שכלל ריבוי הלוואות מגורמים שונים, ולדבריו, כאשר קיבל איומים על חייו וחיי משפחתו, פעל כמתואר בכתב האישום.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם תלה את נסיבות העבירה בקשיים כלכליים ללא יכולת להעמיק במאפיינים ודפוסי חשיבה שלו, אשר עמדו ברקע לביצוע העבירות.

הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לנדונים בגין עבירות מרמה ועמד בקשר עם שירות המבחן למבוגרים.

הנאשם שיתף, כי המפגשים בהם נכח בקבוצה הטיפולית, היו משמעותיים בעיניו והוא חווה את הקבוצה כמקום מזמין לבחון את עצמו, לשתף בקשייו, ולקבל סיוע מהאחרים המשתתפים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נתרם, וימשיך להיתרם מההליך הטיפולי.

במהלך תקופת הדחיה, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

בשקלול הגורמים, שירות המבחן למבוגרים המליץ על עונש מרתיע, אך מאפשר התנהלות נורמטיבית, בדמות צו של"צ בהיקף 150 שעות.

בנוסף, שירות המבחן המליץ להעמיד הנאשם במבחן למשך שנה, על מנת לאפשר לו להמשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית.



שירות המבחן נדרש לשאלת ביטול הרשעת הנאשם בדין. הנאשם נותן שירות, במסגרת תפקידו, במקומות בהם לא ניתנת כניסה לאנשים עם הרשעה בדין. שירות המבחן המליץ, על רקע שיתוף הפעולה של הנאשם, ועל רקע מצבו הכלכלי הקשה, לבטל הרשעתו בדין, על מנת שלא לפגוע ביכולת התעסוקה שלו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (1/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים של הגנה על זכות הקניין; התעשרות שלא כדין על חשבון האחר; הפרה בוטה של האמון שנותן מעביד בעובדיו; גרם נזק כספי למעסיקו.

התביעה הדגישה ההבחנה בחוק בין עבירת גניבה, לעבירת גניבה בידי עובד, שהיא חמורה יותר, והעונש בצדה גבוה יותר.

התביעה עמדה על התכנון שקדם לביצוע העבירות והנזק שנגרם הן לחברה והן לבנק ממנו נמשכו הכספים.

התביעה עמדה על כך שאין צידוק למעשי הנאשם ולא ניתן לקבל את סיבותיו כלגיטימיות.

התביעה ביקשה שלא לקבל את המלצות שירות המבחן למבוגרים, הן לענין העונש והן לשאלת ביטול הרשעת הנאשם בדין, שכן, הנאשם לא עבר הליך שיקומי משמעותי המצדיק סטיה ממתחם הענישה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם, לצד מאסר על תנאי, התחייבות כספית וקנס.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר איבד את הוריו בגיל צעיר.



לאחר נישואיו, סבל מבעיות פוריות ונטל הלוואות לצורך מימון הטיפולים. בשלב מסוים, אף נטל הלוואות "מהשוק האפור".

כיום, לנאשם חובות בהיקף של כ-מיליון ₪.

ההגנה טענה, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירתו והודה בכל המיוחס לו.

ההגנה טענה, כי הליך הטיפול של הנאשם הופסק על רקע משבר הקורונה, אך עתיד להתחדש בקרוב.

ההגנה טענה, כי הנאשם השיב חלק מהכספים, שגזל ובכוונתו להשיב את מלוא הסכום.

ההגנה ביקשה לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים להטיל על הנאשם צו של"צ ולבטל הרשעתו בדין, על מנת לאפשר לו להמשיך במסגרת התעסוקתית שלו ולא להשיבו למעגל האבטלה והחובות.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי שוחח עם מעסיקו, ולאחר שנערך ביניהם גמר חשבון, הוברר, כי הנאשם זכאי לסך של כ-60,000 ₪ בעבור פיצויי פיטורין, ימי הבראה, פדיון ימי חופשה, ופדיון ימי הודעה מוקדמת. הנאשם חתם על הסכם כי הוא מוותר על כל הזכויות שלו, לרבות על משכורתו האחרונה, בכדי לקזז את חובו למעסיק. לדבריו, כאשר נפדתה קרן פיצויי הפיטורין, חויב בתשלום מס בסך של כ-14,000 ₪, ומכאן הפער בתשלום למעסיק.

הנאשם ביקש להקריא לבית המשפט מכתב שכתב. לדבריו, הוא מביע חרטה מלאה וצער רב על מעשיו ומתבייש בהם. הנאשם מבין שמעשיו פסולים ואין צידוק להם.

לדבריו, שיתף פעולה באופן מלא מרגע שהמעסיק פנה אליו לבירור ועשה כל שלאל ידו על מנת להשיב הכספים שנטל מהמעסיק, לרבות בחקירתו במשטרה.

הנאשם שיתף בקשיים הכלכליים שנוצרו על רקע התנהלות כלכלית לא נכונה, לרבות פניה לשוק האפור לצורך נטילת הלוואות נוספות.

לדבריו, עבר העבירה כמוצא אחרון, לאחר שלא עמד בנטל התשלומים הרבים שרצו על כתפיו.

הנאשם ביקש עזרת בית המשפט לשקם את חייו וביקש להימנע משליחתו למאסר בפועל.



דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אינן קלות.

המדובר בעבירות שנעברו בתכנון מקדים, במטרה ליטול כספים שלא כדין ממעסיקו.

מעבר לעצם הפגיעה הכלכלית במעביד, יש בעבירות אלה בבחינת מעילה קשה באמון, כאשר הנאשם השתמש בכלים שנתנו לו, במסגרת עבודתו, וכן בגישה לנכסי המעביד - תוך ניצולם לרעה, למען בצע כסף.

כן, העבירות שעבר הנאשם, מהוות פגיעה גם במרקם השוטף של הפעילות הכלכלית והפיננסית במשק ופגיעה קניינית בבנק. בשל מעשים מסוג זה, נדרשים מוסדות בנקאיים ופיננסיים להשקיע תשומות בבדיקת האותנטיות של המסמכים וכן, לייקר השירותים הפיננסיים על מנת לצמצם סיכונים. עלויות אלו, בסופו של דבר, מגולגלות על הציבור, הנזקק לאותם השירותים.

על דרך הכלל - תחייבנה עבירות מסוג זה עונש מאסר בפועל.

מתחם ענישה

להלן תובא פסיקה לצורך סקירת מדיניות הענישה הנוהגת:

· בגזר הדין ת"פ 34813-08-15 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (פורסם במאגרים), הורשע הנאשם ב-30 עבירות של גניבה בידי עובד. על פי עובדות כתב האישום, נטל העובד ממעסיקו כסף מזומן, שיקים וסחורה בהיקף של כ-120,000 ₪. במסגרת הסדר טיעון, החזיר הנאשם את הגזילה ובתמורה, התביעה הגבילה עצמה ל-12 חודשי מאסר. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, והשבת הכספים שנטל, מצא מותב זה לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום, ולהטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד; צו של"צ בהיקף 600 שעות; להעמידו במבחן למשך שנתיים; להטיל קנס כספי בסך 15,000 ₪.

· בפסק הדין עפ"ג 42389-02-17 **שחאדה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הוגש ערעורו של נאשם שהורשע בשני אישומים, אשר ייחסו לו עבירות של גניבה בידי עובד; זיוף; שימוש במסמך מזויף; וקבלת דבר מה במרמה. הנאשם, אשר לחובתו שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות גניבה, זיוף, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. הנאשם, הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שנטל, משני מעסיקים שונים 26 שיקים. לפי עובדות האישום הראשון, נטל ממעסיקו הראשון 17 שיקים ריקים, מתוכם זייף 8 שיקים, על פני תקופה בת 3 חודשים, בכך שמילא בהם סך כולל של 38,300 ₪ וזייף את חתימתו של אחד מבעלי העסק. לפי עובדות האישום השני, נטל הנאשם



ממעסיקו השני 9 שיקים ריקים, זייף את חתימתו של מורשה החתימה בעסק ומילא בהם סכומים שונים. הנאשם השיב את הכספים שגזל מבעלי השיקים. הנאשם צירף תיק נוסף, בו יוחסה לו עבירת גניבה, זיוף ושימוש במסמך מזויף, לאחר שנטל שני שיקים מהמתלוננת בתיק, ובאחד מהם זייף את חתימתה ומילא סכום בסך 3,250 ₪ לצורך תשלום דמי שכירות מבנה ששכר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשים עד 12 חודשים בגין כל אחד מאירועי כתב האישום הראשון ומתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי עד מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בגין אירוע כתב האישום שצורף. בית המשפט גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי כספי לשני מעסיקיו בסך כולל של 13,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של המערער ל-8 חודשי מאסר בפועל והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

· בפסק הדין רע"פ 5540/15 **גאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), הוגשה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר בנסיבות מחמירות. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשמת עבדה במשק בית, וגנבה ממעסיקיה כ-71 שיקים, בהם השתמשה לקניית מצרכים ושירותים, מספקים שונים, בסך כולל של כ-105,506 ₪, על פני תקופה של כשנתיים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת 8 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; ופיצוי בסך 40,000 ₪. ערעורה של הנאשמת לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

· בגזר הדין ת"פ 3459-11-08 **מדינת ישראל נ' שרארי** (פורסם במאגרים), הורשע הנאשם בעבירות של גניבה, זיוף על מנת לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, גנב הנאשם שיקים, תכשיטים וכלי עבודה מבית בו הועסק לצורך ביצוע עבודות חשמל. הנאשם השתמש בהמחאות כדי לרכוש טובין בעלות של כ-18,500 ₪. בית משפט השלום התרשם כי הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, עבר העבירות על רקע מצוקה כלכלית והעדיף את האינטרס השיקומי על פני שיקולי הרתעה. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי; קנס בסך 5,000 ₪.

לאחר שקלול הנסיבות, מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה ההולם, בגין אירוע בודד של גניבת שני שיקים, זיוףם וקבלת כספים באמצעותם, בסך כולל של עשרות אלפי ₪, כך שינוע בין 8 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, במקרים המתאימים, עד 18 חודשי מאסר בפועל.

עם זאת, בנסיבותיו המיוחדות והחריגות של מקרה זה, מוצא בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה, מטעמי שיקום, וזאת מתוקף סמכותו בהתאם להוראות סעיף 40ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מבלי להקל בחומרת העבירות, מדובר באדם שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, ובית המשפט התרשם, כי עבר העבירות על רקע מצוקה כלכלית קשה, תוך תחושה שנדחק אל הפינה ולא ראה לנגד עיניו מוצא אחר.

כעולה מהעובדות המפורטות, באריכות, בתסקירים מטעם שירות המבחן למבוגרים וכן מטיעוני הצדדים - נקלע הנאשם



לעבור העבירות בעקבות נפילה כלכלית, אשר בעטיה, אף נזקק ליטול הלוואות מגורמים חוץ-בנקאיים והיה נתון בלחצים לצורך החזר החובות.

המדובר באדם הנתון בהליך חדלות פירעון (הוצג צו כינוס לקצין המבחן), וניכר כי סובל מחסרון כיס ומצוקה קשה.

חרף האמור, פעל הנאשם נמרצות, עד שהשיב מלוא הכספים שנטל, ומכך - ניתן ללמוד על חרטה כנה וניסיון להשיב המצב לקדמותו.

בנוסף, הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה במיוחד לו, אף מבלי שהוצעו לו הסדר טיעון או הקלות מסוימות.

הן לפני העבירות והן לאחריהן - אין נתונים, על הסתבכות של הנאשם עם החוק.

לאור מכלול הנסיבות, ועל מנת להושיט לנאשם יד בהליך השיקום שעובר - רואה בית המשפט מקום, במקרה דנן, לחרוג לקולה ממתחם הענישה, מטעמי שיקום הנאשם.

בית המשפט שקל להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, ולו קצר, שירוצה בדרך של עבודות שירות, ואולם שוכנע, במקרה דנן, כי יהיה בכך כדי לפגוע במקור פרנסתו, להסיג מצבו אחור ולהחריף את מצבו הכלכלי, שעה שעל המבקש לעמוד בצו תשלומים חודשי בהליכי חדלות פירעון.

בית המשפט מוצא לאמץ המלצתו העקרונית של שירות המבחן למבוגרים לענין הענישה ההולמת לנאשם.

עם זאת, על מנת להמחיש לנאשם את החומרה הנלווית לעבירות שעבר - יורה בית המשפט על תוספת משמעותית להיקף שעות השל"צ שתוטלנה על הנאשם, אותן יוכל לרצות מבלי שתיפגע מסגרתו התעסוקתית.

לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם וכן החזר הגזילה - אין בית המשפט רואה להשית עיצומים כספיים נוספים.

כן מוצא בית המשפט להורות על הארכת משכו של צו המבחן, כך שידע הנאשם, כי אם יסתבך בעבירה נוספת - ניתן יהיה לדונו מחדש גם בגין הסתבכותו זו.

בסופו של יום - לצד כל השיקולים המשפטיים וההרתעתיים - אסור שמערכת אכיפת החוק תאבד את החמלה.



שאלת הרשעת הנאשם בדין

לשאלת ביטול הרשעת הנאשם בדין: המבחן העדכני לשאלה זו נסמך על שני אדנים. האחד - האם המדובר בעבירה, שמבחינת האינטרס הציבורי, או המסר לציבור - ניתן לסיים הדיון בה תוך הימנעות מהרשעה בדין; השני - האם עלה בידי ההגנה להצביע על חשש קונקרטי לפגיעה משמעותית בסיכויי השיקום של הנאשם, מעבר לפגיעה הנלווית לכל רישום פלילי. ראו רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

התבחינים האמורים הם מצטברים, כלומר - אם אחד מהם אינו מתקיים - אין מקום לנקוט בחריג של הימנעות מהרשעה.

לעת האחרונה, אף נשמעו קולות, הקוראים להחלת תבחינים ליברליים יותר, לעניין זה, תוך מעבר משיח של "לפנים משורת הדין" לשיח של "מידתיות" והצבת רישום ללא הרשעה - כחלק לגיטימי במסגרת מתחם הענישה.

ראו מאמרם של ד"ר שי ורוזנר ועו"ד משה קשלס, **ביטול הרשעה לאור תיקון 113 לחוק העונשין, משיח של חסד לשיח של מידתיות** (הסניגור 257, ע' 4).

לטענת כותבי המאמר - מוצע לזנוח המבחנים הקיימים ולקבוע, כי במקרים בהם מוצא בית המשפט, שהרשעת הנאשם בדין מהווה, כשלעצמה, עונש חמור מידי, שאינו מקיים את עיקרון ההלימה - ניתן יהיה להימנע מהרשעת הנאשם בדין, לא כפסיקה לפנים משורת הדין, אלא כביטוי לעונש ההולם והראוי באותו מקרה. בית המשפט מוצא, כי זהו אחד המקרים המתאימים להחיל מבחן זה, אך מכל מקום, בנתוניו של הנאשם דנן - ניתן היה להגיע לאותה תוצאה גם על סמך המבחנים הנוהגים בפסיקה, וזאת לנוכח הצורך - בגינו החליט בית המשפט מלהתחילה על סטיה לקולה ממתחם העונש ההולם - לאפשר לנאשם המשך שיקומו. אם זו המטרה - אין מקום ליצור מצב, אשר יכביד על הנאשם בהמשך השתלבותו במעגל התעסוקתי.

במקרה דנן, מדובר בנאשם אשר עבר עבירה חד פעמית, הביע חרטה כנה על מעשיו, החזיר את מלוא הכספים שנטל, ובית המשפט סבור, שבנסיבותיו האישיות, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, הותרת הרשעתו בדין על כנה, תביא לפגיעה ממשית בסיכויי שיקומו.

המדובר במי שכאמור, הגיע מנקודת מוצא שאינה פשוטה, שעה שנאבק כדי לשרוד את המציאות הכלכלית אליה נקלע.

סוף דבר, מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, ובהתאם להמלצת שירות המבחן למבוגרים, מורה בית המשפט על ביטול הכרעת הדין המרשיעה מיום 05.05.19.



סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים על פה; עיין בטענות התביעה לעונש בכתב; עיין בפסיקה שהוגשה; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 360 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתייבב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התייבבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ב. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתייבב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ג. הסכומים שהופקדו בתיק - יועברו כפיצוי לחברה הנפגעת, בהתאם לפרטים, שתעביר פמ"ד למזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים מהיום.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.